
HORVÁTH ELEMÉR

a queen mary fedélzetén

én vagyok a magyarok négere
az osztályharcban megfutamított
ha úgy tetszik berezelt fiatal
mindig is utáltam a hősokeket
leghősiesebb tettük a halál
mindegy önmaguké vagy másoké
most itt ülök a queen mary fedélzetén
én a bevándorolt 4 miliomossal
ugyanannál az asztalnál zsidók
ők is túléltek barbárságot
az elmúlt században együtt vagyunk
ahogy egyedül emberi szívélyesek
a pezsgő kitűnő és a beef stroganoff
jobb mintha engemet ennének kukacok

karrier

nem tudom hogy mi lett volna belőlem
ha kevésbé könnyelmű s felelőtlen
fiatal koromban nem mintha bännám
az életemnek késő délutánján
hogy nem voltam hogy lettem ami lettem
hadd határozzák meg mások helyettem
költő? igric? országutak pora?
sehonnai bitang? olyasmi akivel
dunát tisztát lehet rekeszteni?
ahogy lenézően summázta valaki
mit ér az ember ha költő? nekem
vagy bárkinek? csak csináld öregem
és ne kérdezd van-e számodra hely
ezen a földön nincs más karrier

megalit

ex turcia non est redempto
amerikából sem
kivéve azoknak akik
megtalálták amerikájukat
született odüsszeuszok
reggel a rábaköz este fényes andrássy út
pista párisban pilinszky-ittasan
gézuka ahogy megfordult a nők után
jóska reverdyvel laci a whitneyben
befejezte budapest ostromát
most már mindörökre tartani fog
mint a hiábavalóság kórusai
ezen a tündér tündér földtekén
áldott fiúk hol ténferegtek huncutok?

---

orwell

miért ne kérdezhethé valaki
mint sztalin porkolábja brodskijtól
ki adott önnek engedélyt
hogy verset írjon magyarul?
hogy jön ehhez egy amerikai
akkor is hogyha csornán született
s hátat fordított rendületlenül
apáinak? a legújabb divat
kétségbe vonni emberségemet
irigység vagy megalománia
vagy csupán részemről paranója
hogy orwellt látok ott is ahol nincs talán?
oh well I lived as an american
s mit ér az ember ha magyar?

la mestiza

(frieda kahlo emlékére)

nem tudom hogy mivel véste bele
a görögdinnye szeletbe nevét
és végső búcsúzó üzenetét
viva la vita ahogy mindig élt
feltétlenül és fékezetlenül
zseb kés? palettája nyele? köröm?
az utolsó festménye volt
és egyszerűségében mexikóiabb
mint diego freskói a történelem
montezumától leon trockijig
a kék házban halt meg hol született
zsidó indián keverék sehol
másutt nem érezte oly jól magát
mint itt halála órájában is

csendélet

mikor a keszegér felől a decemberi szél
megzörrenti a konyhaablakot
a kovácmester kemencébe tol
még egy hatalmas hasábfát
a macska lustán kinyitja szemét
s kíváncsian a kisdíákra néz
aki tóth árpádba merült az asztalon
és észre sem veszi hogy megeredt a hó